

PARTS PROJECT

Saša Tkačenko | Vladimir Miladinović

12

Saša Tkačenko
Am I gonna do this alone?, 2018
 Print on fabric
 125 x 230 cm

Vladimir Miladinović
ACE58682R0000228502, 2018
 Charcoal on paper
 166 x 204 cm

YOUR TRUTH,
 INTERPRETATION
 AND NOSTALGIA

INLEIDING

Silvia Bakker, curator

De tentoonstelling van Saša Tkačenko (1979) en Vladimir Miladinović (1981) gaat over waarheid, interpretatie en nostalgie. Beide kunstenaars zijn in voormalig Joegoslavië geboren en reflecteren ieder op een geheel eigen wijze op hun afkomst en de recente pijnlijke geschiedenis. Ze reageren allebei op iets dat niet (meer) bestaat; Tkačenko dekt de wond toe door terug te grijpen op het verre verleden en gebruikt herinneringen aan het mooie Joegoslavië van voor de oorlog, terwijl Miladinović juist in het harde oorlogsverleden duikt en de beïnvloeding van de media bevraagt. Nostalgie staat centraal in het werk van Saša Tkačenko, in zowel zijn thema's als in zijn werkmethode. Zijn jeugd werd deels bepaald door een 'dode natie', waarin alles mogelijk en onmogelijk leek in hetzelfde moment. Tkačenko speelt in zijn werk met deze gevoelens, welke een vervreemdend, uitnodigend en tegelijk een bevestigend gevoel kunnen geven. Hij gebruikt uitsluitend herinneringen voor zijn werk, gebaseerd op de mooie verhalen van zijn ouders.

Vladimir Miladinović daarentegen duikt de archieven in, en zoekt naar de sporen en bewijzen van het pijnlijke verleden. Zijn onderzoek bevraagt de rol van verantwoording rond de misdaden tegen de menselijkheid en de genocide in Joegoslavië. Op zijn tekeningen zien we foren-

sisch beeldmateriaal uit het archief van het Joegoslavië-tribunaal. De landschappen in zijn tekeningen zijn een nabootsing van een foto waarop een werkelijke plek met een gruwelijke geschiedenis is geregistreerd. In de serie waar hij kranten als basis gebruikt onderzoekt hij de rol van de politiek gemotiveerde en bevooroordeelde media.

De werken van beide kunstenaars geven een inzicht in de meest recente oorlogsgeschiedenis binnen Europa. Het doel is vooral om een complexe situatie te duiden. Maar ook om te bevragen hoe kunst, bij gebrek aan een openbaar debat over zaken die belangrijk zijn voor de samenleving, een dergelijk debat kan bevorderen. Hoe kunst zich kan verhouden tot en zich kan inlaten met de bredere sociale en politieke kwesties van die tijd. Een vraag die mij als tentoonstellingsmaker bezig houdt is of een kunstenaar zijn positie moet inzetten om over een onderwerp te spreken dat vaak wordt verdrongen of zelfs taboe wordt verklaard. De tentoonstelling is samengesteld om na te denken over deze vragen. Misschien zal de tentoonstelling een openbaar debat op gang brengen over dit recente pijnlijke hoofdstuk in de geschiedenis en de oorlog van herinneringen die al bijna vijftientig jaar onopgelost is gebleven.

INTRODUCTION

Silvia Bakker, curator

The theme of the exhibition of works by Saša Tkačenko (1979) and Vladimir Miladinović (1981) is truth, interpretation and nostalgia. Both artists were born in the former Yugoslavia and each has their own way of reflecting on their roots and painful recent history. They are both responding to something that is non-existent. Tkačenko binds his wounds by reaching out to the distant past and uses memories of a beautiful, pre-war Yugoslavia. Miladinović, on the other hand, dives into the harsh reality of the war and examines the impact of media manipulation.

Nostalgia lies at the heart of the works of Saša Tkačenko, in terms of both themes and working methods. His childhood was shaped by a 'dead nation' in which everything seemed to be possible and impossible at the same time. In his work, Tkačenko plays with these feelings that are alienating yet have an inviting and affirmative effect. His work is based entirely on memories derived from the wonderful stories told by his parents.

By contrast, Vladimir Miladinović dives into the archives and searches for traces and evidence of past atrocities. His research examines the role of accountability concerning the genocide and crimes against humanity committed in Yugoslavia. In his drawings, Miladinović reproduces forensic documents and photographs from

the archives of the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia. The landscapes in his drawings are recreations of photographs that record actual places and their horrifying history. In his series of newspaper-based drawings, Miladinović focuses on the role of a politically motivated and biased media.

The two artists' works provide insight into the history of Europe's most recent war. The aim is first and foremost to depict a complex situation and ask how, in the absence of public debate on issues that are important to society, art can foster such debate and relate to and engage with the broader social and political issues of the times. As a curator, a question that occupies me is whether artists should use their position to address subjects that are often avoided or even regarded as taboo. 'Your truth, interpretation and nostalgia' has been compiled to raise awareness of these questions. Perhaps the exhibition will prompt public debate on this recent painful chapter of history and the war of memories that has gone unresolved for nearly twenty-five years.

YOUR TRUTH, INTERPRETATION AND NOSTALGIA

Eline van der Haak

Kan een landschap nog steeds zijn schoonheid behouden in de wetenschap dat er in dat gras, op die takken en tussen die bladeren ooit de grootste gruwelijkheden hebben plaatsgevonden? Is zo'n plek dan besmet geraakt doordat het ooit het decor vormde voor iets waar het eigenlijk niets mee te maken heeft? Voor de zwart wit tekeningen *Disturbed Soil* van Vladimir Miladinović vormen foto's uit forensische archieven met betrekking tot de oorlog in voormalig Joegoslavië het uitgangspunt. De foto's zijn registraties van plaatsen waar massagraven zijn gevonden, maar ook van plekken waarvan alleen het vermoeden bestaat dat er daar misdaden zijn begaan. Het landschap in de tekeningen is een geësthetiseerde nabootsing van een foto waarop een werkelijke plek is geregistreerd, maar wanneer we dat niet weten zou het net zo goed om een andere of zelfs om een fictieve plek kunnen gaan. Opvallend is hoe de aantrekkelijke verschijningsvormen van de weergegeven natuur tegelijk beklemmende en angstaanjagende aspecten heeft. Mede door het gebrek aan kleur schuilt er een zekere duisternis en lijkt de wildgroei aan stekelige takken iets te verhullen.

Dat is nu eenmaal wat de natuur doet: wat er ook gebeurd is, de planten groeien door, het water blijft stromen, bladeren waaien uit de bomen en groeien er later weer aan. De natuur bedekt het verleden, maar blijft er tegelijk aan herinneren, omdat er getuigen zijn en ze in archieven als zodanig geregistreerd staan.

Can a landscape still be beautiful if you know that atrocities took place in that grass, among those branches and those leaves? Is such a place now contaminated because it was the backdrop to an incident that actually had nothing to do with it at all? For his *Disturbed Soil* series of black and white drawings, Vladimir Miladinović started with forensic photographs from the archives on the war in the former Yugoslavia. The photos not only record places where mass graves have been found, but also locations suspected to be the scenes of war crimes. The landscapes in the drawings are aestheticized recreations of photos depicting actual places. However, if you are unaware of that fact, the drawings could easily be of other – perhaps even fictional – places. A striking aspect is the way in which the depicted natural landscapes are attractive in appearance and yet, at the same time, oppressive and frightening. There is also an element of darkness, due in part to the absence of colour, and the untamed proliferation of thorny branches seems to be concealing something.

That is what nature does: no matter what happens, plants keep on

Vladimir Miladinović
Exhibition view *Disturbed Soil*, 2018
Eugster || Belgrade, Belgrade, RS
Charcoal on paper
166 cm x 204 cm, 166 cm x 204 cm, 166 x 116 cm

Vladimir Miladinović
Kleine Zeitung 17 August 1992, 2015
 Inkwash on paper
 76 x 56 cm

Miladinović's drawings of the front pages of newspapers report on the war in different ways, predominantly using words to form the image. In these works, the war is more clearly present, as it were, but how it is spoken about is hard to discover because to do so, the viewer needs a command of various languages. It is, however, clear to see that each country reports the same incident differently. This highlights the fact that rather than being impartial, as we would expect, the press is actually extremely biased. In these times which are dominated by digital

Vladimir Miladinović
Vecernje Novosti (Evening news) Saturday 5 August 1995, 2015
 Inkwash on paper
 76 x 56 cm

mediumproduct een unicum, wat ook lijkt te verwijzen naar het idee dat een specifiek opgetekend verslag soms meer zegt over de verteller dan over de gepresenteerde feiten.

De werken van Saša Tkačenko refereren op nostalgische wijze aan het verleden, dat is ingegeven door het gevoel naar een Joegoslavië terug te willen keren van voor de oorlog, dat nu niet meer kan bestaan of terugkeren. Waar Miladinović de overblijfselen van de oorlog in kaart lijkt te willen brengen, is Tkačenko juist op een romantische manier op zoek naar een wereld die (nog) niet is aangetast door haat en

Vladimir Miladinović
Sueddeutsche Zeitung 19 July 1995, 2015
 Inkwash on paper
 76 x 56 cm

technology, we must be highly alert to 'fake news' insofar as we are able to differentiate between facts and fiction. But ultimately the press has always been capable of making people believe a particular version of a story, even if it is somewhat at odds with reality. Perhaps it is impossible to capture reality because there is literally not enough room to provide sufficient context. By recreating front pages, Miladinović makes something unique from a mass media product. His drawings also appear to suggest

Saša Tkačenko
Eternal Flame, 2018
 Concrete, steel, gas tank
 70 x 70 x 150 cm

geweld. Tegelijkertijd onderstrepen zijn werken de onmogelijkheid van een oprecht utopische wereld en illustreren hiermee dat een verlangen naar een andere tijd vaak is gebaseerd op irreële denkbeelden. Zo symboliseert het werk *Eternal Flame* zowel het mislukken van een ideologisch project als een poging om dit tot op zekere hoogte alsnog in ere te herstellen. We zien een model van het nooit daadwerkelijk uitgevoerde Joegoslavische Museum voor Revolutie waarin heroïsch een 'eeuwige' vlam brandt. Maar dat branden van de vlam is hier juist beperkt, omdat die wordt aangedreven door de zichtbaar in beeld gelaten gastank die eronder

that a written report can sometimes tell us more about the writer than the subject matter.

The works of Saša Tkačenko refer to the past in a nostalgic way. They are prompted by a desire to return to Yugoslavia as it was before the war, a place that no longer exists and will never reappear. Whereas Miladinović depicts the remnants of war, Tkačenko, by contrast, is on a romantic quest for a world that has not (or not yet) been tainted by hatred

(right) Saša Tkačenko
Sunset, 2018
Inkjet print, laser engraved glass
100 x 70 cm each (triptych)

(below) Saša Tkačenko
I'm like you, 2018
Print on aluminium, automotive paint, champagne
125 x 200 cm

"I am a Berliner, he told me in Russian. I feel good here. But now I go back to Mongolia every summer. I am like you. If I go there I feel like a tourist and if I stay here I feel like a tourist. You know how I get out of this? I fly Berlin - Ulan Bator on Air France. They have the best Champagne"

text as printed in the work *I'm like you*, 2018

and violence. At the same time, his works emphasize the impossibility of a truly utopian world. In this way, Tkačenko shows us that the desire to return to another time is often based on unrealistic ideas. For example, his work *Eternal Flame* is both a representation of a failed ideological project as well as an attempt to restore it in some small way. It is a model of the never-built Museum of the Revolution in which an eternal flame heroically burns. But this flame is not eternal because it is visibly fuelled by a gas tank positioned underneath the model – the gas will run out. The actual building was

is geplaatst en ooit op zal raken. In werkelijkheid is destijds het door Vjenčeslav Richter ontworpen gebouw nooit afgemaakt door financiële problemen en regelgeving. Het museum dat in Belgrado het socialistische gedachtegoed als krachtig symbool had moeten representeren, is nooit verder gekomen dan de plaatsing van de fundering. Het model dat Tkačenko toont straalt iets krachtigs en stoers uit, maar is tegelijkertijd ook kwetsbaar. Het is een nabootsing van het echte gebouw, waardoor het weliswaar een hommage eraan betreft maar ook een herinnering aan zijn afwezigheid. Het opbranden van de vlam symboliseert dan ook de onoverkomelijke teloorgang van ideologieën, waarvoor altijd gevochten moet worden om ze in stand te houden. Door de materialen en vormgeving

designed by Vjenčeslav Richter in 1961. It was never completed due to financial problems and changing regulations. The museum in Belgrade that was meant to be a symbol of the power of socialism never progressed further than the laying of foundations. Tkačenko's model radiates not only power and robustness but vulnerability, too. It is based on the plans for the actual museum, making it a tribute to the building as well as a memory of the museum's non-existence. The burning flame thus also symbolises the inevitable demise of ideologies that must be fought for if they are to be preserved.

Saša Tkačenko
Vanity, 2019
Paper cup
7 x 4,6 cm

Saša Tkačenko
It's twenty seconds 'til the last call, 2016
Acrylic paint, neon
165 x 155 cm

die Tkačenko gebruikt komt zijn werk over als heimwee naar, zelfs bijna propaganda voor een tijd die nooit echt heeft of zou kunnen bestaan. Dit hunkeren naar het onbereikbare, het zoeken naar een tijd of plaats waar je thuis-hoort creëert een zeer eigen symboliek, die vooral is gericht op melancholie. Dit is ook het geval bij het werk *Vanity*, waarbij bezoekers een meeneemkopje koffie wordt aangeboden met daarop de titel van het werk. Enerzijds biedt het aanbieden van deze warme drank een soort troost en schept het verbinding tussen de kunstenaar en de bezoeker, maar ook tussen het werk in de tentoonstellingsruimte en daarbuiten. Het kopje kan immers worden meegenomen. Maar tegelijk doet zo'n bekertje ook denken aan minder leuke situaties zoals daklozen die er op straat uit drinken of het gebruiken als bedelbakje voor geld. De betekenis van het woord 'vanity' ofwel ijdelheid kan op zowel een positieve als op een negatieve manier geïnterpreteerd worden. Ijdelheid op zich kan betekenen dat iemand zijn best doet om aantrekkelijk te zijn, maar dit kan net zo goed doorslaan in narcisme. Het betreft een focus op de buitenkant, waarbij het innerlijk er misschien minder toe doet. Met al zijn werken schotelt de kunstenaar geen antwoorden of oplossingen voor maar laat je bungelen in een zoekende staat van zijn, waarbij grote thema's worden gekoppeld aan ons alledaagse bestaan.

Den Haag, april 2019

The materials and design used by Tkačenko help convey, in an almost propagandist way, a yearning for a time that is, was and ever will be non-existent. This longing for the unattainable, the search for a time or place where you belong, creates a unique, highly individual symbolism that is focused on melancholy. This also applies to the work *Vanity*; visitors are offered coffee in a take-away cup bearing the title of the work. Being offered this warm beverage provides a kind of comfort and not only creates a bond between artist and visitor, but also between the exhibited work and the outside world. After all, you can take the cup with you. At the same time, such a cup is a reminder of less pleasant things like the plight of the homeless who use such cups not just to drink from but to beg for loose change. The word 'vanity' has various meanings. It can mean that someone takes excessive, almost narcissistic pride in their appearance and achievements. Such an outward focus may mean that the inner self is neglected. The artist doesn't use his works to provide answers or solutions but instead leaves you adrift and searching, examining big issues that are linked to daily life.

The Hague, April 2019

ADDRESS

Parts Project
Toussaintkade 49
2513 CL Den Haag
+31 (0)70 - 449 29 61
+31 (0)6 - 28 90 06 91
info@partsproject.nl
www.partsproject.nl

OPENING HOURS

Thursday - Saturday 12.00 - 17.00
Sunday 13.00 - 17.00

Brochure published in conjunction with the exhibition
Your truth, interpretation and nostalgia at Parts Project,
The Hague, 5 May - 7 July 2019

Artists

Saša Tkačenko & Vladimir Miladinović

Curator

Silvia Bakker

Text

Eline van der Haak

Translation

Renuka Wikramasinha

Design

Loes Schepens

Print

Edauw + Johannissen

Many thanks to

Jan Eugster, Jelena Atanackovic Jelčić, Natalija Paunić,
Ana Dragić, Museum of Contemporary Art in Belgrade,
Alphons Orie, Margriet Sitskoorn

Cover

Vladimir Miladinović
KO200436 (23 July 1999) Site (KV/004) 2, 2018
Charcoal on paper
166 x 204 cm

